УКРАЇНСЬКА СТРІЛЕЦЬКА ГРОМАДА

УКРАЇНСЬКА СТРІЛЕЦЬКА КООПЕРАТИВА

КАЛИНА

має на складі найновійші видання кооперативи „Червоної Калини" у Львові і продає по дуже приступних цінах. Видання „Червоної Калини" — це твори учасників визвольних змагань українського народу.

В послідній на списі книжці „Кожухів", змальовує автор трагедію останків УГА, які по наказу Москви зістали вивезені на північ до табору „Кожухів". Це доповнення Споминів Шухевича. Для кожнього Українця, що інтересується визвольним рухом свого народу, книжки цінні і по приступній ціні до набуття. Кожде українське товариство повинно мати виданняЧервоної Калини у своїй бібліотеці.

Назва книжки:	Ціна:	Назва книжки:	Ціна:
Берестейський мир	$1.00	Масарик, світова революція, 2 томи	3.50
Мої спомини про недавне минуле	1.25	Оттак собі	.40
Слота	.25	Грішник	.40
Між молотом а ковалом	.40	В огні	.75
Життя і пригоди Цяпки Скоропада	.75	Львів	.60
Курилася доріженька	.60	Видиш, брате мій,	.60
Перед навалою	.60	в оправі	1.00
Чорторий	.60	Галаган, спомини, 2 томи	1.00
Квіти і кров	.60	На чорній дорозі	.60
На згарищах	.60	в оправі	1.00
Спомини з часів укр. революції, 3 томи	1.80	Вадим, Б. Лепкого	.60
в оправі	3.00	в оправі	1.00
Спомини Шухевича, 5 томів	3.00	Договір з Денікіном	.25
Глум	.35	Партизани, 2 томи	1.20
Чета крилатих	.75	в оправі	2.00
Хрестний огонь	.60	Кожухів (табор де большевики держали увязненими старшин і стрільців УГА)	.60
		в оправі	1.00

Крім повище наведених видань Червоної Калини маємо на складі всі другі видання зі всіх галузей української літератури, включаючи театральні і музичні твори.

Книжки висилаємо на замовлення за попередним надісланням грошей. На COD книжок не висилаємо.

Kooperatywa Kalyna

Box 2121, або **382 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.**

— НАША СИЛА В НАС САМИХ —

СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТИ

VETERANS NEWS

Орган Української Стрілецької Громади в Канаді

— РЕДАГУЄ КОЛЄГІЯ —

АДРЕСА: BOX 2121. WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Рік II. Ч. 2. 15 ЛЮТНЯ, 1931. WINNIPEG, MAN., FEB. 15th, 1931 — Vol. II—No. 2.

Е. Онацький.

Українська Справа в Женеві

Наперед плили до Женеви безконечним потоком ріжні українські телеграми, листи, петиції, меморандуми, а потім почали за ними приїздити і самі Українці.

Протестаційний Комітет проти польського терору у Празі, що складається з представників майже всіх українських емігрантських організацій Чехословаччини, скликав до Женеви на день 17-го січня зїзд представників всіх инших протестаційних комітетів або організацій, що переводили протестну акцію в Европі, для підведення підсумків та назначення цілей дальшої акції.

І організації Австрії, Німеччини, Данцінгу, Франції, Італії, Литви, Бельгії та Швайцарії, визнаючи повну доцільність ініціятиви пражського комітету, вислали до Женеви своїх представників, які, заслухавши звіти окремих представників, з небувалою досі однодушностю приняли одноголосно цілу низку важливих постанов, сформулованих, з огляду на дорадчий характер Зїзду, у формі побажань. Між сими побажаннями треба відзначити побажання перетворення протестаційних комітетів в комітети пропаганди й охорони прав українського народу на цілій його соборній території, та побажання утворення таких комітетів там, де досі не було протестаційних комітетів а їх ролю сповняли инші організації.

Змисл цеї постанови ясний: протестаційні комітети утворилися для переведення певної, точно визначеної акції, яка підходить вже до свойого кінця, а тим часом стан української справи взагалі вимагає дальнїщої її активізації в ширшому вже розмірі. Було-б нерозважним не використати апарату й досвіду протестаційних комітетів, що, не маючи нових завдань, могли-б закінчити своє істнування.

Проте, цей самий досвід протестаційних комітетів виказав необхідність більшої коодинації їх діяльности, щоби не витрачалися марно сили й засоби на переведення одної і тої самої справи (як напр. друкування брошур чи меморіялів) в ріжних місцях. Всі присутні на зїзді визнали необхідність утворення відповідного координаційного центру, але з огляду на те, що в богатьох осередках еміграції ще досі не утворено жадних комітетів пропаганди, а з другого боку ті протестаційні комітети, що істнують, сильно ріжняться в своїй структурі й завданнях, ви-

STRILECKI VISTY — VETERANS NEWS

a monthly Journal Published by the Ukrainian Veterans Ass'n in Canada
at 382 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.

Edited by Paul Shulha

And Printed by the People's Press Co,
at 155 McGregor St. Winnipeg, Man.

Річна передплата $1.00 — Поодиноке число 10 центів.

знано ідею утворення такого координаційного центру за передвчасну до реалізації, беручи рівнож на увагу це, що створення його вимагає матеріяльної та моральної підготовки та обговорення в місцевих комітетах.

Зїзд протестаційних комітетів відбувся в атмосфері незвичайної однодушности та порозуміння. Всі присутні були перейняті одною національною ідеєю, одним націоналістичним підходом до справи.

На другий день по загальнім зїзді, де кілька його членів взяли участь у конференції, що її заініціювала в осідку "Жіночої Інтернаціональної Ліги Мира і Свободи", секретарка Ліги, англійка мисс. Шипшинкс, що їздила зі спеціяльним дорученням від Ліги до Східної Галичини, щоби на місци придивитися подіям.

Мисс. Шипшинкс в гарній промові, виголошеній по французьки, хоч з сильним англійським наголосом, висказала присутнім свої враження з подорожі. Вона зазначила, що річи, які вона бачила і про які оповідатиме, дуже сумні, бо свідчать про те, скільки ще варварства можна найти майже в самому осередкові Европи. Потім вона переповіла відомі факти з "пацифікації", зазначуючи, що мала можливість бачити на власні очи покалічених та скатованих людий.

Враження з промови залишилося дуже сильне, і щоб зменшити його виступив п. Смогожевські, кореспондент польських часописів. Головна думка його промови була ця, що Поляки завжди із дорогою душею пішли-б на порозуміння з українським населенням, але для порозуміння звичайно треба, щоб були присутні дві сторони, а тимчосом з боку Українців нема абсолютно нікого, з ким можноб було порозумітися. Найбільш помірковані українські партії стероризовані УВО і навіть епископи українські видають такого рода пастирські листи, що польська влада змушена їх конфіскувати. Не обійшлося, розуміється, і без згадки про "німецькі гроші". Ну, певно!...

З відповіддю п. М. Смогоржевському виступила наддніпрянка п-ні Русова. Ця старенька бабуся, що, як оповідають, має вже 75 років, володіє ще надзвичайно ясною думкою та вміє промовляти до серця своїх слухачів. Оповідала вона головно про факти, які свідчили-б про "щирість" польського бажання "порозумітися" з Українцями, про закриття українських шкіл, про знищення "Просвіт" та кооперативів, про знущання над сільським населенням... Ні! — закінчила п-ні Русова —поки продовжуватиметься таке відношення до українського населення з боку польської влади, ніколи не буде миру в цій нещасній частині світу.

Потім промовляв інж. Дм. Андрієвський, наддніпрянець, емігрант, що живе у Брюселі, який у палкій промові виступив з низкою обвинувачень на адресу польського уряду, при чому п. Смогожевські що хвилини йому перебивав своїми завважами, аж поки президентка Ліги не вважала потрібним спинити цей "діалог".

Після п. Андрієвського промовляв п. Аменде, генеральний секретар Конгресу Національних Меншин. В гарній промові, що переривалася оплесками присутних, він зазначив, що не можна вимагати льояльности від національних меншин, поки сам уряд, себто національна більшість, не викаже своєї льояльности до меншин. Коли національна меншина матиме задоволені всі свої права, вона не матиме ніяких причин бути нельояльною, і доказом цього може служитиШвайцарія, де ми бачимо аж три ріжні національности, кожда з них має в сусідстві свою національну державу, і всеж не виявляє ніякого іреден

тизму, бо не має ніяких причин до цего. Тому ми всі — закінчив промовець під градом оплесків — мусимо станути на тому становищі, що ніякий уряд не може вимагати від своєї меншини льояльности, аж поки він не виконає що до неї своїх власних обовязків.

Потім забрала знову голос мисс. Шипшинкс — докладчиця, яка ствердила свою відповідь декілька подробицями, і звернулася з проханням до присутної посолки Мілени Рудницької сказати до присутніх і від себе кілька слів. П-ні Рудницька в гарній промові (німецькою мовою) переповіла менш більш зміст петиції до Ліги Націй від Української Парляментарної Репрезентації, підписаної, як відомо 17-ма українськими послами та сенаторами.

п. Смогожевські у кількох словах відзначив правність грунту, що на ньому стоїть пос. Рудницька, але підходячи практично до справи, ствердив ще раз, що Поляки всією душею хотіли-б йти до порозуміння, але не знаходять з ким пертрактувати. Потім, звертаючися до присутніх він зазначив, що ніхто з українських промовців не заперечив істнування УВО та його впливів на українське громадянство ніхто з присутніх не захотів кинути ганьбу на цю таємну організацію, що руйнує справу мира та порозуміння між польським а українським громадянством.

Тоді забрав голос наддніпрянець Е. Онацький, який у довгій промові зясував присутнім, як українське громадянство і українська національна армія, що змагалася в боротьбі з большевиками, шукали саме того порозуміння з Поляками, і як Поляки використовували ті "шукання", здобуваючи собі насамперед Східну Галичину, а потім — завязанням сепаратного миру, себто зрадою — і деякі инші українські землі. Зраджена українська національна армія, що була втіленням та носієм української національної ідеї, не визнала несправедливих мировых трактатів, звязаних без згоди та участи українського населення і тому продовжує ведення війни. Ясно, що вона її вестиме доти, доки Европа не зверне уваги на цей ненормальний стан річей, і доки українським землям не буде надано тої форми урядування, що відповідає власним національним ідеалам українського народа. Отже УВО, себто Українська Військова Організація, є лише спадкоємцею української національної армії, складається з бувших вояків та навербованих молодих героїв-добровольців, і продовжує українські визвольні традиції. Для кожного зрозуміло, що при деяких обставинах завдання, які стоять перед молодими героями, є надто важні і невдячні, але було-б цілком хибним домагатися, щоб українське громадянство, ганьбило тих геріїчних людий, що за національну ідею накладають головою... Досить пригадати, що і польське громадянство напр. виховує свою молодь на фільмах з життя польських революціонерів, про яких згадувала тут мисс Шипшинкс, які вироблювали собі бомби теж десь по льохах і яких зустрічає тепер по кінах оплесками польський натовп.

На закінчення мисс Шипшинкс підвела підсумки дискусії і зазначила, що як ранійше для західно - европейського громадянства була свого рода цим вулканом Ірляндія, яка притягала загальні симпатії до себе своєю героїчною боротьбою за національну та політичну свободу, то тепер ця роля переходить до України. Тоді, як Польща щораз то помітніше займає місце своїх колишніх переслідувачів — Росії, Австрії та Прусії.

Цікаво зазначити, що в тих дискусіях над галицькою справою з промовами в обороні Галичини, виступали аж 3 Наддніпрянці. підкреслюючи тим соборницький настрій, що щораз більше опановує українську еміграцію.

С. Камянецький.

ГОРЯТЬ ОГНІ !

Горять огні по всім світі
І стеляться скрізь дими.
Над українським народом
Все знущаються кати.

Знущаються, та катують
Мамів наших та батьків,
І мордують що найкращих
Всіх українських синів.

Катуй ляше й ти москвине,
Невинну кров проливай,
А відплата скоро буде
Це собі запамятай.

Ви знаєте гайдамаків,
Запоріжців та Стрільців,
Ті ще з вами розплатяться,
Як сам Господь Бог велів.

Хоч не маєм вже Богдана,
В темнім гробі вже лежить,
То натомість инший буде,
Щойно школу він кінчить.

І він встане - прокинеться,
Та злетять кайдани з ніг
І він гордо всіх поведе
У завзятий лютий бій.

Тай загляне до Варшави,
Подивиться у Москву,
Привитає на Вкраїні
Непрошену жидову.

За Румунів не забуде,
Та за Чехів спомяне,
А нехай я ту сконаю,
Як це правда не буде!

Завстидає всіх гетьманців,
Навіть батька Богдана.
Він збудує Україну
Яка досі не була.

Перестане лютий ворог
Знущатися над нами,
Ми на своїй рідній землі
Будемо панами.

Клятим ляхам та москвинам
Ще мушу сказати,
Де вродився і де росте
Цей местник завзятий.

Він вродився на Поділлю
І там підростає,
А як бити шляхту польську,
То вже пляни має.

Ще чекає — дожидає
Він святої днини,
Зак не тріснуть від кровиці
Нашої москвини.

Тоді встане стрепенеться
Кайдани поломить,
Ляхів в Вислу, а москалів
Аж у Дон погонить.

А цигани з України
Самі повтікають,
Та постоли у Дністрі
Усі полишають

Тоді местник України
Скаже усім у вічи,
Що воскресла Україна
Во вічнії Віки.

Торонто, 31. X. 1928.

В. Коссар.

Йшли...

Йшли...

Мені хвилями ніяково на душі стає. Але лиш хвилями. Бо і якби це могло тревати завсігди... Цеж булоб і глупе і дурненьке, а що найменше нерозумне. Стає може сумно. Не знаю, може сумом називаються це люде. Бо щож то є сум?

Сум, він душу їсть, кажуть. Сум?

Коли у тихий зимовий вечір, коли то довкруги спокій дзвоном дзвонить, коли сніг маєстатом своїм закрив бруд землі, дахів, закрив старі поломані галуззя негарних дерев, коли довкруги твоєї хати нема других хат і "доброзичливих сусідів" твої думки вернені із забуття підходять, повільним гадючим човганням втискаються в мозок і серце твое... і колишні давні переживання, які здається, лиш спогадом остали, із що раз більшою силою наповняють ціле ество твое — чоловіче і кажуть тобі відтворювати ті образи, котрі були в минувшині твоїй дійсностию, творили суть життя твого і атомною часткою творили історію народа твого... І вертають вони по роках довгих і находять тебе у тихий, дзвоном дзвонить, вечір.

Єдині і дорогі. Єдині і плогаві, що аж жах тілом твоїм трясе. Усміхнені найбільшим щастям і переймаючі суть твою цілу. Зі скривленими від гадючої люті лицями — являються пики, уосіблення підлоти, гидкости, бруду і всіх найнищих інстинктів бестій в людськім тілі.

Це думки — це пережитя минулі.

У гордих поривах найвищого твого зобовязання — обовязку смерти, за додержання його.

Ви українські воїни, знаєте ті пориви. Бо ви їх мали, ви їх знали, ви їх творили і вони життя ваше творили.

Ви не знаєте їх? Жалійте і читайте їх у книжках, брошурах, зошитах, часописях, бідних періодичних писмах, ще біднійших періодичних зшитках писаних на машині гектографічним чорнилом а ля машина, писаних ось так звичайно і писаних кожний аркуш з окрема. От візьміть пр. перше число таборових газеток в Чехах, Польщі, Румунії, Німеччині... і глядіть у них ці "пориви" Глядіть цілющої води для душі і серця вашого. Воскресайте себе.

Підходять вони до мене у тихий, дзвоном дзвонить, вечір...

Так як я, так як ми колись. Богато, богато нас' — сотня за сотнею, курінь за курінем, батерії, полки, бригади — богато нас. Йдуть в щастю, в побіді; усьміхне ні найвищого добра...

Йдуть холодні, голодні, ледви кріс-поводи у руках держать, з опущеною головою і з думками недобрими...

Йдуть цвітами обмаяні, пити воду Дніпра; йдуть на відпочинок, на добро — по довгих боях...

Йдуть знов упавші із горем у серці і болем у душі, з трівожною надією о завтра свойого народа возлюбленого...

Йдуть у незчислимі, ніким не списані бої з успіхом і без нього, однак з ніякою надією...

Йдуть як брутн. Обдерті, смердячі, вушиві, яким місця не має на вольній рідній землі; накажені тифом тіла і душі своєї...

Йдуть у тюрми...

Чи знаєш що то є сум, як прийде у тихий, дзвоном-дзвонить, вечір... Чи знаєш?...

Сум за тими, що йшли.

А душу їх і тіло їх — продали. Копнули їх пориви і... зажили. Свої — рідні, вороги, торговці і купці народів...

Тихий, дзвоном-дзвонить, вечір — який то сум наніс.

Хай зродить він віру. Віру лиш у себе. У силу, а сила зродить месть, якої сліди тюрма лишила.

Неділя, 18-тий лютень 1923.

К. Филипюк.

МАТИ УКРАЇНИ

На спомин 12-тих роковин Свята Злуки Укр. Держав присвячено Українській Стрілецькій Громаді в Канаді.

Вірш виголошений перший раз самим автором дня 1-го лютого 1931 р. з нагоди Свята Української Державности в Саскатуні.

Україно, Мати рідна!
Чом ти безталанна?
Чого плачеш, проклинаєш
Свій вік безнастанно?
Чого Тобі ще бракує?
Дивись кругом себе —
Гай зелений — сад плодючий
Чогож Тобі треба?
Глянь-на сад свій овочевий,
На яблуні — груші !
В саду квіти... Справжнім раєм
Наповняють душу.

Глянь на поле широкее,
Як филі колоссям
Золотистої пшениці
Тихий вітер носить.

Хитається аж до землі
Її нагинає,
Немов мати колискою
Дяття присипляє.

Душа рада мов до танцю
Серце поривае...
Немов чуєш, як кров в жилах
Мельодію грає.

Серце молотом у грудях
Мірним стуком клепче,
А шум-шелест той природний
Немов до ух шепче.

Він чванится, він радіє
Він хоче сказати,

Що нема країни кращої
Понад Тебе Мати.
А коли так, то чомуже
Проливаєш сльози?

Сину мій, дитя моє
Ти Ангеле Божий.
Не плачу, я дитя моє,
Що хліба не маю,
Тільки плачу, що мій хлібець
Чужі споживають.
Польська шляхта і москалі
Наш хліб пожирають,
А в заміну моїм синам
Царства посилають.
"Под стенкою" і по тюрмах
Начай, — пістолета
Ревуть, свищуть, розривають
Тіло твого брата.
Немов тугри африканські
Поляки здичіли,
Перед світом доказують
Що вони зуміли.
Знайти муку і каторгу
Найлишого роду.
(Мабудь за те хтять здобути
"Нобля" нагороду).
І здобудуть незадовго,
Той час ся зближає,
Що "котюзі по заслузі"
Ми їм засповаєм.
Покотиться ще раз шляхта
По широкім поли.
Нагодує своїм тілом
Вовки та ворони.
Як і перше годували
Під лісом в Уманю,
Де Залізняк із Гонтою
Й Ярема з Оксанов
Пімстилися за Титаря...
А Гонта за діти
Різав мертвих, бо не стало
Шляхти... Єзуїтів.
А Хмельницький то не різав,
А доптав ногами.
Шкода ножа, — каже вимать...
Іде з козаками.
Ніхто його не спирає.
Козаки співають,
Шляхта польська з переляку
З штанів вилізає.
Того дива натворили,
Мов тхорі дихнули.
А про зброю про "ойчизну"
Цілком призабули.

Чує батько, що Варшава
Плаче і ридає,
Тілько життя більш нічого
Від нього жадає.
І дав життя. Змякло серце
Батька Отамана.
Він не вірив, щоби тая
Земля окаянна,
Могла ще раз знущатися.
Він думав — природа;
Їх сумління, чей гуманність
Їм це заборонить.
Помилився Отаман наш,
Тяжко помилився,
Що з змією проклятою
В той час помирився.
Було гидру удусити,
Коли мав нагоду.
Тепер бачиш? Кровцю нашу
Пе шляхта як воду.
Та не думайте панове (ляхи),
Що ви своїм пеклом
Знищите дух український.
О! Не так то легко!
І з пролятої крови,
В нас виросте сила
Невидима і буде вас
Мов мухи дусила.
І не плачте, не поможе
Вам плач і скегління.
Світ цілий переконався,
Що ви за насіння!
Сю частину України
Ви смачно вкроїли.
Жебраниною придбали,
Але ще не зїли.
І не зїсте цього хліба!
Він вам в горлі стане!
Шляхту вдавить, а Вкраїна
Свобідна повстане!

Саскатун, Саск. 19. січня 1931.

ПРИМ. РЕДАКЦІЇ: —

Мабудь це перший вірш цегож автора. Зміст і склад цего поетичного твору — кажуть нам вірити, що шановний автор, присвячуючи більш уваги своєму талану, зможе піднести свою пісню душі до незвичайних успіхів. Желаємо авторові як найбільшого успіху для добра українського народу і його культури.

Талан одиниці — це цінність цілого народу. Отже розвиваймо його.

Ст. Кор-кий.

СПОМИНИ

По короткім відпочинку в Браїлівці коло Н. Ушиці, прямує 5-та сокальська Бригада довгими маршами під Жмеринку. Вкінці добивається до села Семаків, де застає повстанців в групи отамана Тютюника. Населення приймає нас, як в кожному селі мажіе від самого Збруча, як чужинців. По короткім відпочинку одержуємо приказ: 1-ий курінь наступає на село Тартаки, та держить лучбу з 6-тою Бригадою і з 3-тим курінем, а третій курінь йде наступом на село Рів, держить лучбу з 1-шим курнем, та 2-гим, котрий наступає на місточко Межирів. Смеркається. Кождий з поодиноких курінів бере собі провідника-селянина і відходить на призначене місце. Ідемо пільною доріжкою, аж вкінці спиняємось серед густої пшениці. Провідник показує нам під горбком положене село, нашу ціль, розказує про терен і відходить. Сотні занимають свої місця і окопуються. Команда куріння, та телефонічна чета заняли становиско за розстрільною в маленькім ліску, звідки мають телефонічну сполуку зі штабом Бригади. Дніє, сходить сонце, а ми з його промінням оглядаємо терен перед нами. На узгірю видно невеличке село, на зверхній вигляд дуже бідне, зі звичайними хатками, та малими хазяйськими забудованнями. Перед селом, дуже багнистий потічок, майже непроходимий. Через потічок провадить міст, коло котрого стоїть млин. Сонце підноситься вище, зі села відзивається скороструіл, сіючи кулями далеко поза нашу розстрільну. Стрільці підносять голови, та заглядають за гні здом скороструілу. Аж ось відзиваються наші батерії, стрільна падають і рвуться поміж хатами. Далекосягла наша артилерія острілює відразу стацію Жмеринку. В селі не бачиться зі селян нікого, тільки зауважується бігання большевиків між хатами. Тимчасом 2 і 3 курінь відбивае від большевиків місточко Межирів і село Рів. Около 4-ої години поп. 1-ший курінь перебігши під крісовим огнем міст, занимає село Тартаки і обсаджує висоту за селом, навязуючи рівночасно лучбу із 6-ою Бригадою і з 3-тим курінем. Большевики цофаються в лісок, коло залізничої лінії Жмеринка - Браїлів, звідки зачинають обстрілювати нас сильним крісовим і скорострільним огнем. Перестріл тревав до пізного вечера, заце ніч перейшла зовсім спокійно. Курінь перележує на узгірях в розстрільній цілу ніч. Ранком зачинається наступ нашого правого крила на Жмеринку, себто 2 і 3 курінь 5-ої Бригади, та групи отамана Тютюника. Большевики обстрілюють нашу розстрільну сильним артилерійним, та скорострільним огнем зі стації зі своїх броневиків, а крісовим із ліса. Наступаючі однак непереможені. В скорім темпі посуваються під стацію і беруть її по завзятому бою, здобуваючи много воєнного матеріялу, харчів та убрань. Большевики уступають на Леляки — за ними прямує 3-тий курінь. 1-ший курінь занимає тимчасом лісок між Жмеринкою а Браїловом, відтак прямує до міста Браїлова здовж залізничої лінії. Большевики утікають в сторону Винниці.

Протокол з Третих Загальних Зборів Укр. Стр. Громади.

(Продовження)

Тов. Коссар: Ми уважаємо, що лише власною силою зможемо збудувати власну Українську Державу, тому стоїмо на становищі цім, що дальше продовжати немо наше визвольне діло революційною боротьбою. Ми як члени Української Армії зоганізовані у УСГ уважаємо працю УВО за успішну і доцільну, тому прирікаємо дальше нести їй нашу моральну і матеріяльну поміч по змозі наших сил.

Відчитання протоколу з попередних З. Зборів. На внесення тов. Д. Герича, скріплене тт. Цибульським і Чернієм протокол одноголосно принято.

Хор УСГ Гурток ч. 1. Торонто, Онт.

ОДЕРЖУЄ СРІБНИЙ ПУГАР НАГОРОДИ НА СВОЇОМУ КОНЦЕРТОВОМУ ВИСТУПІ ВІД УНІВЕРСИТЕТУ МУЗИКИ І МОВ В ТОРОНТІ.

Голова Др. Ґуляй: УСГ в останнім році проявила своєю діяльністю на всіх ділянках нашого національного життя а іменно: В злуці з другими укр. організаціями в Канаді вела акцію протестів проти засуду Р. Біди, збіркову акцію на всі національні потреби, як це викажуть в своїх звітах цифрами другі члени УСГ. Порівнати з попередніми роками розвій укр. державницької думки, а з нею і праці поступив значно вперед. Наглядним доказом хай послужить порівнання жертвенности минулого року і попередних років. УСГ скріпилася богатьома членами як новотвореними Гуртками, Судбури, Бінфейт, Віндзор, Мусджо і Келгарі. Хотяй наші організаційні обставини дуже тяжкі, наші члени, се переважно люди, котрі не мають сталого осідку, а по більшій части навіть і матеріяльного забезпечення і праці, проте їх праця, деб вони не знахо дилися при роботах всюди йшла просвітно - пропагандивна праця. Українське Громадянство ставиться до наших членів з повним зрозумінням і прихильністю. УСГ як станова організація, стоячи на становищі понадпартійнім кооперувала і буде кооперувати з тими українськими політичними групами і організаціями, котрі мають добру і незломну волю приложити своїх сил до визвольної праці.

Для ілюстрації відношень укр. товариств до УСГ зокрема, хай послужать ці спільні листопадові свята, де Українці виступали як одна сім'я, як одна нація.

Секретар тов. Д. Герич: — Головна Управа УСГ вела постійну кореспонденцію зі всіма Гуртками УСГ, поодинокими її членами на провінції, котрі не належать до жадного гуртка, а приділені до ГУ, рівнож з українськими організаціями так в Канаді, Сполучених Державах і Аргентині, як також з українськими організаціями в Европі. Технічну канцелярійну працю виконують стисло урядники, тому що переписка стало збільшається, тому ГУ не була в стані всі справи сама полагоджувати. З початком 1930 р. вів працю в канцелярії тов. В. Топольницький, опісля тов. Шульга, зараз веде її тов. В. Рурик.

Всіх засідань, на яких рішалися справи нашої організації відбуто протягом року 30. Поміщено в українській пресі 16 статей, 27 виказів і оголошень. Протягом року вплинуло 1136 листів, а вислано з канцелярії 1579 листів і 3146 річних посилок.

Стан членів з кінцем минувшого року виносить 658.

УСГ взяла всеціло активну участь в святах Української Державности в протестах проти засуду Єфремова і тов., проти засуду Р. Біди і тов., проти останніх ляцьких погромів на Західній Україні. УСГ удержує звязки з УСГ в Сполучених Державах, як також з многими Товариствами в старому краю і з укр. імігрaцією в Европі. Заходом УСГ ведеться збірки на будову дому Українських Інвалідів у Львові, на політ. вязнів, Рідну Школу, та инші народні цілі.

Звіт фінансового секретаря: —

Фін секретар УСГ тов В. Боднар помер. Аґенди фін. секретаря провадив тов. В. Рурик. Фінансовий стан Товариства представляється слідуючо:

Загальний касовий оборот за рік 1930

ПРИХОДИ

Готівка дня 1. січня 1930	$ 868.68
Поч. дар ґен. Кравса	16.50
Пропамятна Воєнна Відзнака	168.35
Оборона Рідного Краю	2378.03
Політичні Вязні	717.06
Брошури	486.47
Вкладки	257.50
Вписове	94.00
Дари	325.45
Адміністраційний Фонд	487.85
Рідна Школа	195.40
Відсотки	21.78
Уділи до кооперативи	176.00
Вписове до кооперативи	26.00
Мито зворот	24.72
Альманах	18.75
Стрілецькі Вісти	203.63
Ріжні	276.33
Домівка	21.50
Перехідний рахунок	4.50
Книжки	551.36
Зворот порта книжок	14.90
Канцелярійні прибори зворот	4.00
Почтова оплата зворот	2.35
Разом	7321.11
Готівка в 1930	$868.68
Приходи	6452.43
Разом	$7321.11

РОЗХОДИ

Поч. дар ґен Кравса	$ 67.64
Пропамятна Воєнна Відзнака	219.63
Оборона Рідного Краю	1862.65
Політичні Вязні	1043.32
Рідна Школа	185.25
Інвентар	184.69
Мито	87.97
Стрілецькі Вісти	201.23
Ріжні	335.90
Домівка	260.90
Секретар	620.00
Передплата Укр. Голос	2.50

Бібліотека	26.63
Телеграми	8.59
Праця ф кооперативі	100.00
Книжки	473.96
Уділ в кооп. Червона Калина	3.50
Порто книжок	59.86
Канцелярійні прибори	117.87
Почтова оплата	142.38
Вислано за брошури	503.00
Готівка в касі 31. XII.	813.64
Разом	$7321.11
Розходи	$6507.47
Готівка 31. XII.	813.64
Разом	$7321.11

Касовий звіт збірки на Оборону Рідного Краю (Визвольний Фонд, Б. Ф.)

З року 1929 остало в касі	$717.80
Вплинуло до каси в році 1930	2378.03
Разом	$2495.83
Вислано 11. червня 1930	$300.00
Вислано 19. листопада 1930	385.23
Вислано 11. грудня 1930	1150.64
Кошта пересилки	16.08
Змінне чеків	2.70
Перенесено на рахунок брошур	14.00
Остає в касі з днем 31 грудня 1930	633.18
Разом	$2495.83

Касовий звіт збірки на Українських Політичних Вязнів

З року 1929 остало в касі	$426.59
Вплинуло до каси в р. 1930	717.06
Разом	$1143.65
Вислано 7. березня 1930	$400.00
Вислано 19. листопада 1930	114.75
Вислано 11. грудня 1930	349.36
Передано К.О.У.П.В. 28. серпня 1930	168.94
Кошта пересилки	9.07
Змінне чеків	1.20
Остає в касі з днем 31 грудня 1930	100.33
Разом	$1143.65

Касовий звіт на Дім Українських Інвалідів у Львові за рік 1930.

З року 1929 остало в касі	$1412.60
Вплинуло до каси в р. 1930	3416.72
Разом	$4829.32
Вислано до Укр. Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові:	
8. лютого 1930	$2031.00
11 червня 1930	1000.00
30. грудня 1930	1000.00
Кошта пересилки, друки ліст, конверт, почтові значки, змінне чеків, виготовлення ліст	257.90
Остає в касі з днем 31. грудня 1930	540.42
Разом	$4829.32

За час збірки на будову дому Українських Інвалідіф у Львові то є від 1. листопада 1928 р. по день 31 грудня 1930 вплинуло до каси Укр. Стрілецької Громади $8935.32

Вислано до Укр. Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові	7531.00
Кошта пересилки, друки ліст, відозв, коверти, почтові значки, змінне чеків, виготовлення ліст	863.90
Остає в касі з днем 31 грудня 1931	540.42
Разом	$8935.32

Фонд будови Дому Українських Інвалідів у Львові виносить з днем 31 грудня 1930 р. $30.195.10 і є в цілости ульоковани́й в двох нерухомостях та вкладкових книжках банку "Дністер", "Центробанк"" і "Зем. Гіпотечний Банк у Львові".

Скарбник тов. Цибульський відчитує прихід і розхід по місяцям та заявляє, що стан каси годиться вповні зі звітом і рахунками фінансового секретара.

Господар тов. Д. Набережний подає стан інвентара УСГ, який представляє вартість $184.00.

Бібліотекор тов. П. Осташ. Бібліотека УСГ. числить 145 книжок, головно видань Червоної Калини. Товариші випозичають книжки головно зимою. Бібліотека є отворена два рази на тиждень.

Провірна комісія: — Від провірної комісії складає звіт тов. С. Мурій. Провірна комісія перевела контролю книжок ГУ два рази в минувшім році і знайшла діловодство в як найкращому порядку. Сума готівки в касі з днем 31 грудня годиться зі звітом фінансового писара. В імени контрольної комісії ставить внесення на уділення абсолюторії уступаючій ГУ.

Звіти поодиноких членів Головної Управи принято одноголосно і уділено уступаючій Управі абсолюторії.

Внесення: —

Тов. Коссар: Щоби поширити національну свідомість та протиділати ворожій пропаганді поручається ГУ в своїх обіжниках зобовязати поодинокі Гуртки для скріплення своїх бібліотек відповідними книжками, а в котрих Гуртках нема бібліотек, негайно заснувати. Тов. Штепа припоручає методу виміни прочитаних книжок як рівнож похідну бібліотеку. Присутні повищі два проекти взяли під розвагу і порішили цю справу для оформлення і введення як загально обовязуючу постанову ГУ Укр. С. Г.

Проголошення нової Управи

На основі системи обовязуючої після уставу УСГ переведено вибори до ГУ УСГ. Вислід їх подала виборча комісія до відома Загальним Зборам як слідує:

Голова: Др. І. Гуляй
Містоголова: Д. Герич
Рекорд. писар: В. Рурик
Фінанс. писар: С. Мурій
Скарбник: С. Цибульський
Господар: І. Джек
Бібліотекар: П. Осташ
Провірна Комісія: О. Тарновецький, П. Черній і Ю. Бідочка.

Виринула дискусія над справою Гуртка ч. 7. Ріджайна. Після заяви делеґата цей Гурток не взяв активної участи в виборі ГУ, мотивуючи за неформальне пола годження пересланих ліст до Гуртка, котрі були пересланні не від виборчої комісії, а тільки з канцелярії ГУ УСГ. Тов. Коссар признає частинну рацію Гурткові Ріджайна, що формальности предвиджені Уставом УСГ не були як слід додержані, бо назначені члени до виборчої комісії тов. Коссар в Саскатуні, тов. Микитюк у Віннінеґу, тов. Топольницький в Ансонвіл, Онт. почтою не могли впору скомунікуватися, щоби ліcти були виготовлені два місяці включно перед Загальними Збо рами.

Тов. Делеґат з Европи заявляє що ліста кандидатів була встановлена виборчою комісією а не ГУ і Гурток не є управнений ставити якісь основні закиди неформальности.

Тов. Зелений, Гурток в Едмонтоні одер жав в цім самім порядку ліcти і не предбачуючи жадних неформальностей всеціло взяв участь в виборах, тому просить перейти до порядку денного.

Тов. Коссар, як рівнож тов. Микитюк оправдують себе, що в висилці ліст вони як члени виборчої комісії не мали спромоги самі друкувати і розсилати виборчих ліст, бо на се не дозволяли їх при сутність ані час, а виконала цю роботу на їх припорученння канцелярія ГУ. За неформальність підпису листа урядника канцелярії тов Рурика, а не виборчої комісії беруть на себе повну відповідальність. На сім дискусію закінчено.

6. Українська Стрілецька Громада як організація жовнірів Української Армії стоїть на становищі визволення українських земель з під ярма чотирох окупантів.

Референт Др. Іван Гуляй. Наша ціль здо бути українські землі для Українського народу та створити Українську Соборну Самостійну Державу. До осягнення цеї цілі зміряємо, опираючись на свої власні сили. В принціп нашого ділання кладемо "соборність понад все", а тим самим опрокидуємо всякі провінціональні тенденції.

До осягнення Української Соборної Самостійної Держави зміряємо через утвердження визвольної традиції українського жовніра, творення і розбудови української реальної збройної сили, піддержування національної революційної боротьби, духа скрайної непримиренности супротив окупантів українських земель. Військова реальна збройна сила завершить нашу визвольну працю. Потребу творення такої сили повинно зрозуміти і піддержати все свідоме українське громадянство. Хто з Українців виступає проти українського жовніра, цей робить каїнову роботу. Тільки будуюча критика може бути корисна.

Економія Державна: Громадське народне господарство повинно бути підпорядковане визвольному ділови. Жадна партія чи політична група не повинна претендувати о монополь в розбудові громадського народного господарства. Під громадським народним господарством розуміємо кооперацію і другі економічні торговельно - промислові товариства, а навіть приватні українські підприємства, котрі прямують до економічної незалежности української нації.

Культуральний розвиток, духова і фізична праця у вихованню молодого покоління як Рідна Школа, Луги, Пласт повинні бути підпорядковані державницькій ідеольоґії, виключаючи вузкопартійне політиканьство.

У відношенню до партійних ґруп в Канаді уважаємо за відповідне кооперувати з ними в обсягу праці над визволенням українського народу. Опираючись на нашій ідеольоґії і програмі, Укр. Стр. Громада завсігди у всіх громадських справах старалася зкоординувати партійно і реліґійно розєднані українські сили до спільної праці. Минулі протести, національні свята, є доказом того, що співпраця українських партійних ґруп в Канаді є можлива і хосенна, тілько потрібно доброї волі у верхах проводів поодиноких сторонництв. Стихійне бажання лучности до спільної праці в українськім громадянстві виявляється в кожному ділі і вкінці мусить прийти з поступом нашої національної свідомости до зрівноваження. Всенаціональна мораль мусить підпорядкувати партійні інтереси, та поставити межу в їх тактиці. Боротьба партійна не сміє переступити границі всенаціональних інтересів. Ми маємо дуже богато доказів з минулого в Старому Краю та навіть в Канаді, де партійна заїлість а радше амбітність поодиноких провідників спричинила боротьбу, котра переступила всенаціональні інтереси. Часто трибунали (не українські, а чужі) розмежовували українську рабську партійну заїлість, а з того випливали наслідки: страта сил і гроша. Після нашої оцінки, тоді принціп національної моралі буде почасти задержаний, коли Українці свої партійні непорозуміння самі будуть лагодити без помочі чужих трибуналів та поліцейського бука. Коли партійні українські орґанізації в Канаді будуть проти нашої програми та підуть в розріз — ми задержимо принціп всенаціональної моралі, та навіть не будемо вести паперової війни, але послідовною, чесною та правдивою національною роботою докажемо нашу правість і моральну силу.

Слідувала дискусія, вислідом якої була згідність думок присутних з повище наведеним рефератом Др. Ґуляя.

Голос забрав делеґат з Европи. В квестії економічних справ — ми мусимо творити матеріяльні цінности, та розвивати свої господарчі сили як засіб боротьби за самостійність. Економічна незалежність українського народу тілько можлива в його незалежній державі. Окупант одним поліцейським наказом може знищити та загарбати наші матеріяльні цінности, тому доки український нарід в ярмі, наші матеріяльні цінности повинні стануги як засіб а не ціль у визвольному ділі. Українська еміґрація у відношенню до Старого Краю повинна звернути в першій мірі на тих, котрі не мають можности так званого леґального істновання", та дати матеріяльну поміч Українській Військовій Орґанізації. Економічного рода українські орґанізації користуються принайменше "примітивною леґальністю" та свої матеріяльні потреби можуть полагоджувати зовсім явно. Таких можливостей не має Українська Військова Орґанізація. Обмежитися до економічної самооборони, це не вистарчаюче, бо під ворожою окупацією пригожих обставин до цего немає. Одинокий шлях навіть з чисто життєвої точки погляду це підпорядкувати всі наші економічні надбання як засіб ведучий до ціли, бо тілько у вільній українській державі наше економічне життя піде широким і певним темпом розвою.

Виховавчі засоби: — Всяка комбінація хитрої дипльоматії і політики, та надія на ласку антанти і других благодітелів пропали, та лишили тільки гіркий спомин, що ті всі надії, ожидання були ілюзіями, котрі тілько притуплювали нашу активність в минулому. Остався один тернистий шлях затяжної визвольної боротьби і хто вступив на него, той мусить бути свідомий цего, що він повинен станути погноєм, на котрім виросте квітка волі. Наша молодь, наші бойовики є переконані, що не для них воля, їх ціль жертвою свого життя здобути вільне життя братам та слідуючим поколінням українського народу. Самовідречення, посвята себе в цілости українській визвольній боротьбі наших бойовиків, це успіх, котрого ми не окупимо за міліярди.

На внесення тов. Штепи, скріплене тов. Бутковським і тов. Муріем, збори одноголосно приняли начерк ідеольоґії поданий тов. Др. Ґуляєм.

(Кінець буде)

З життя Гуртків

ТОРОНТО

В суботу дня 7-го лютня ц. р. "Каледж оф Мюзік енд Ленґвіджес устроїла концерт в Технікал Авдіторіюм — в просторій галі понад 2500 крісел. До співучасти запросили Гурток Укр. Стрілецької Громади. Сейчас виготовлено програму, а саме: виступи хорові, танець "Катерина", танець "Запорожець" і "Чумак", які відтанцював Петро Болішин, сопранове сольо панни Наталки Прихода, танець "Запорожець" відтанцювало 4-ох Стрільців, та скрипкове сольо укр. артиста, уродженця Канади, Шнайдера. З цеї нагоди Управа Колеґії (за голосом публики) признала хорові Української Стрілецької Громади в нагороду "Сілвер Трофи" — який вручила діріґентови згаданого хору тов. Сичові панна Маруся Козак, учениця цього заведення. На концерті були присутні репортери і фотоґрафи всеї анґлійської преси в Торонті. В понеділок всі анґлійські часописі помістили на перших місцях знимки хору і відповідні рецензії. **Це є найлучшим доказом, що Українська Стрілецька Громада в Канаді здобула собі признання і авторітет не лише між українським канадійським громадянством, але також і між чужинцями.** Нераз приходиться читати в анґлійській, чи іншій пресі по важнійших центрах Канади о діялности місцевих Гуртків Укр. Стрілецької Громади. Старшина Гуртка УСГ в Торонті одержала знова запрошення від торонтонського університету дати кілька виступів на концертах для студентів цього університету і учительського ґрона. Головна Управа УСГ бажає отсим як найкращого успіху в дальшій праці.

МОНТРЕАЛ

Не одній орґанізації в Канаді мимо найкращих умовин в освітній праці стоїть на перешкоді брак приміщення і через це орґанізаційне життя укр. поселенців дуже терпить. Скількиж то можна уладити під приємств, сходин, і т. п. однак в зреалізованню цього стоїть на перепоні якраз брак власної домівки. Ріжними способами радять собі ріжні товариства на це, та заспокоюють ціли народніх змагань.

Та з поміж усіх, найбільше відчуває брак своєї домівки орґанізація Української Стрілецької Громади, якої члени то тут то там вишукують себе взаїмно і лучаться в Стрілецькі Громади, щоби зорґанізовано працювати з другими поступовими товариствами. Оце й завдання нашого Стрілецтва — співпрацювати, з народніми інституціями, та лучити всі наші сили в одну солідарну українську сімю.

Скількиж закидів виринає нераз із цього приводу від поодиноких осіб; мовляв: "вони держать з тамтими". Неодні знова нерозуміючи стрілецького завдання, та його стремлінь скептично відносяться до їх зусиль, та нераз поза плечимо кепкують.

Подібні моменти приходилось переживати і Гурткови У.С.Г. ч. 3. в Монтреалі. Скільки то труду, переговорів, нарад, успокоювань та засідань треба було пройти, щоб уладити спільно листопадові роковини, чи протестаційне віче? Скількиж то зусиль, щоби перевести один малий, спільний виступ? Скільки страченої енерґії, яку можнаб було на що іншого звернути?

Нераз одні сходини Гуртка в домівці одного з товариств давали притоку до твердження, що Укр. Стрілецька Громада "пішла на сторону тамтих". Щоб на будуче оминути подібних закидів Гурток У.С.Г. ч. 3 рішив подбати про свою власну домівку, деб можна заспокоювати свої товариські; культурно - освітні, та орґанізаційні потреби.

Найшовши приміщення при Фронтенак вулиці ч. 1911, вже в перших днях закватирування почалась інтензивнійша праця, яка започаткувалась уладженням Чайного Вечера, дня 6. листопада 1930, який випав надсподівано гарно. Саля невелика, чистенько вибілена, скромно, але гарно прибрана, на стінах порозвішувані портрети провідних одиниць нашого народу. По середині пишається на синьому щиті золотий тризуб, прибраний сніжно білим, вишитим ручником (подарок стрільця). Поздовж стіни накритий стіл, 6 лавок, та кільканайцять крісел. На столі Сурма і

кан. та амер. укр. часописи. От й все. Скромне майно скитальців, горстки нової ідеї визволення, яким упавші в бою то вариші полишили заповіт — продовжати дальше розпочате діло.

ГУРТКИ УСГ В КАНАДІ

Осідний Гурток УСГ Вінніпег, Ман.
Загальні збори відбулися дня 14. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931:
Голова: П. Шульга
Містоголова: О. Рубич
Писар: Д. Микинюк
Скарбник: С. Мурій
Господар: І. Джек
Провірна комісія: М. Чугринський, С. Богач, Ю. Бідочка,
Адреса: —
BOX 2121, WINNIPEG; MAN

Гурток УСГ ч. І. Торонто, Онт.
Загальні Збори відбулися дня 28. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Кульчицький
Містоголова: М. Сенюта
Писар: М. Косс
Скарбник: М. Артимко
Господар: П. Фабіян
Провірна комісія: В. Станґрет, Д. Коваль, В. Романик
Адреса:
399 Queen Str. Toronto, Ont.

Гурток УСГ ч. 2. Едмонтон, Альта.
Загальні Збори відбулися 21. XII. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Пущентило
Містоголова: І. Кропельницький
Скарбник: М. Шарик
Писар: М. Пащин
Господар: А. Жмурко.
Адреса: —
Box 782, Edmonton; Alta.

Гурток УСГ ч. 3. Монтреаль Кв.
Загальні Збори відбулися 28. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Е. Василишин
Містоголова: Я. Ковальський
Писар Ю. Третяк
Скарбник: В. Мостовий
Господар: С. Комаринець
Провірна Комісія: М. Глібчук, М. Єдлінський.
Адреса: —
3487 Durocher Str. Montreal, Que.

Гурток УСГ ч. 4. Саскатун, Саск.
Загальні Збори відбулися 21. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Коссар
Містоголова: О. Турус
Писар: М. Лащук
Скарбник: М. Ващук
Провірна Комісія: Й. Цькуй, М. Лубик
Адреса: —
Box 1250 Saskatoon, Sask.
або
601 — Ave L. South, Saskatoon; Sask.

Гурток УСГ. ч. 7. Ріджайна, Саск.
Загальні Збори відбулися 19. XII. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: М. Кузек
Містогола: Й. Абрамович
Писар: В. Мудрий
Скрабник: В. Весоловський
Господар: М. Сенюк
Провірна комісія: Д. Семотюк, Ю. Бабюк
Адреса: —
1817 Quebec Str. Regina, Sask.

Гурток УСГ ч. 9 Канора, Саск.
Загальні Збори відбулися 19. XI. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Д. Сенета
Містоголова: С. Кутний
Писар: Д. Дмухальський
Скабник: М. Томасевич
Господар: І. Тишко
Провірна комісія: Др. Цимбалістий, М. Будинська.
Адреса: —
Box 322 Canora, Sask.

Гурток УСГ. ч. 10. Судбури, Онт.
Загальні Збори відбулися 28. XII. 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Т. Кульчицький
Містоголова: Г. Гис
Писар: І. Дацик
Скарбник: Л. Демчишин
Господар: М. Пелешак
Провірна комісія: А. Далик, І. Ільчишин.
Адреса: —
Box 2048 Sudbury, Ont.

Гурток УСГ. ч. 11. Бінфейт, Саск.
Основательні Збори відбулися 11. X. 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Е. Дудар
Містоголова: В. Підлесецький
Писар: І. Дуткевич
Скарбник: О. Шатарівський
Господар: І. Панталюк
Адреса: —
Box 133 Bienfait, Sask.

Гурток УСГ ч. 12. Віндсор, Онт.
Основательні Збори відбулися 30. XI 1930
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Гулевич
Містоголова: Р. Косіковський
Писар: Ф. Мартинюк
Скарбник: Г. Поворозник
Господар: Гринків
Провірна Комісія: О. Лисий, Д. Деревляний.
Адреса: —
1817 Langlois Ave. Windsor, Ont.

Гурток УСГ. ч. 13. Мусджо, Саск.
Основательні Збори відбулися 14. грудня 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Гулевич
Містогола: В. Макар
Писар: А. Петровський
Скарбник: М. Штойко
Господар: І. Артимко.
Адреса: —
Cor. 9th Ave & Coteau Str. Moose Jaw, Sask.

Гурток УСГ ч. 14. Гефорд, Саск.
Основательні Збори відбулися дня 18. січня 1931.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: В. Гультай
Містоголова: К. Дуда
Писар: О. Сокіл
Скарбник: Д. Задорожний
Господар: Д. Кульчик
Адреса: —
Box 137 Hafford, Sask.

Гурток УСГ ч. 15. Келгари, Алта.
Основательні Збори відбулися дня 30 листопада 1930.
Старшина Гуртка на рік 1931.
Голова: Б. Зелений
Містоголва: А. Пелех
Писар: Т. Непідсудний
Скарбник: П. Багрій
Господар: Н. Козіцький
Провірна Комісія: П. Світик, П. Чубко, М. Козюк.
Адреса: —
224—2nd Ave W. Calgary, Alta.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

Літопись Червоної Калини

Ілюстрований журнал, виходить кождого місяця

Містить історичні та побутові статті з часів нашої визвольної війни. Описує живим і легким стилем історичні події наших визвольних змагань. Кожде Українське Просвітне Товариство, як рівної кожний свідомий Українець повинні станути читачами і передплатниками цего журналу.

Передплата на рік $2.00

Передплату слати на адресу:

"КАЛИНА"

BOX 2121 WINNIPEG,MAN.

Карта Замовлення

Тих, що бажають замовити місячник "СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТИ", прохаємо виповнити цю картку та вислати до нашої адміністрації.

Прохаю вислати часопись "Стрілецькі Вісти" на поницу адресу, а в залученню посилаю передплату в сумі $.....

Імя і назвиско .....

Почта .....

Провінція .....

Українська Стрілецька Кооператива

"КАЛИНА"

має на складі найновіші видання кооперативи "Червоної Калини" у Львові і продає по дуже приступних цінах. Видання "Червоної Калини" — це твори учасників визвольних змагань українського народу.

В послідній на списі книжці "Кожухів", змальовує автор трагедію останків УГА, які по наказу Москви зістали вивезені на північ до табору "Кожухів". Це доповнення споминів Шухевича. Для кожнього Українця, що інтересується визвольним рухом свого народу, книжки цінні і по приступній ціні до набуття. Кожде українське товариство повинно мати видання "Червоної Калини" у своїй бібліотеці.

Назва книжки	Ціна:	Назва книжки	Ціна:
Берестейський мир	$1.00	Масарик, світова революція, 2 томи	$3.50
Мої спомини про недавне минуле	1.25	Оттак собі	.40
Слота	.25	Грішник	.40
Між молотом а ковалом	.25	В огні	.75
Життя і пригоди Цяпки Скоропада	.75	Львів	.60
Курилася доріженька	.60	Видиш, брате мій	.60
Перед навалою	.60	в оправі	1.00
Чорторий	.60	Галаган, спомини, 2 томи	1.00
Квіти і кров	.60	На чорній дорозі	0.60
На згарищах	.60	Вадим, Б. Лепкого	.60
Спомини з часів укр. революції, 3 томи	1.80	в оправі	1.00
в оправі	3.00	Договір з Денікіном	.25
Спомини Шухевича, 5 томів	3.00	Партизани, 2 томи	1.20
Глум	.35	в оправі	2.00
Чета крилатих	.75	Кожухів (табор, де большевики держали увязнених старшин і стрільців УГА)	
Хрестний огонь	.60	в оправі	1.00

Крім повище наведених видань "Червоної Калини" маємо на складі всі другі видання зі всіх галузей української літератури, включаючи театральні і музичні твори.

Книжки висилаємо на замовлення за попередним надісланням грошей. На СОД книжок не висилаємо

Всі книгарні в Канаді дістають книжки на тих самих умовах, на яких побирали книжки впрост з кооперативи "Червона Калина" у Львові.

Замовлення просимо посилати на слідуючу адресу:

Ukrainska Kooperatywa "KALYNA"

BOX 2121 WINNIPEG, MAN або 382 Селкірк Евню